A megbecsülés és a tisztelet jelent alapot a kapcsolatok fenntartásához

A mesék és a nagyszülők dalai meghatározták az életét

Van úgy, hogy életunk legfontosabb eseményei megbújnak a mindennapok egymásutánjában, és csak később dobbenünk rá, hogy ténylegesen mekkora befolyással voltak sorsunk alakulására. Amikor épp megéljük azokat a pillanatokat, nem is fordítunk rájuk nagyobb figyelmet, hiszen természetesnek, magától értetődőnek veljük. Valami hasonló folyamat zajlott dr. Dobos László életében, amikor gyermekkora vakációit nagyszüleinél töltötte Jászágón.

Benku Csilla
benku.csilla@jaszplagonline.com

Jászság A jászsági civil társadalom meghatározó személyisége dr. Dobos László, akit a kistérséghez leginkább a Jászok Egyesülete ügyvezetőjeként, az utóbbi időben pedig elnökeként ismerünk, a Veritas Történetkutató Intézet főigazgató-helyetteseként vezeti nyugdíjba a közelmúltban, korábban pedig két évtizeden át dolgozott a közmédia különböző területein, először a Magyar Televízióban, majd a Duna Televízióban, majd a Magyar Távirati Irodánál. Nemrég Magyarország kiemelt társasági elnöke a Magyar Érdemrend Lovagkeresztje polgári tagozata kitüntetést adományozta számára, elismerve a civil életben elért eredményeit, a hiteles tájékoztatáspolitika megerősítése érdekében, és a történetkutató intézet létrehozásában, működtetésében végzett munkáját.

Dr. Dobos László: „Akkoriban nagyanyámnak a földnek, ami lehetővé tette számunkra, hogy Szolnokon szülőházában!" Képünk tavaly a jászszentandráson tartott Jász Világtalálkozóra készült, a vonulók élén látható Dobos László (balra)

> Az elismerés újabb ösztönzést adott a következő munkákhoz.

– Azt mindenesetre le kell szögezni – mondta dr. Dobos László, amikor az elmúlt évtizedekről, az eredményekről beszélgettünk –, hogy mind a Történelemben elnyert hírös év, mind a Jászok Egyesületében betöltött szerepem, vagy épp a Veritas Intézetben végzett munkám önmagában kevés lett volna a sikerekhez. Egy csapat nélkül, a velem együtt dolgozók tevékenysége nélkül semmire nem jutottam volna. Jól esett az elismerés, de az igazi erőt, lendületet a mindennapok elismerései adják a munkához. A civil szolgálatomban olyan elismerés az, amikor több ezren vesznek részt a Jász Világtalálkozó programjain, vagy az, hogy tíst házasak a budapesti rendezvényeink. Igaz, visszaemlékezve inkább az a szép, hogy számos értékes emberi kapcsolattal, barátokkal lettem gazdagabb. Rendszeresen – ha csak egy telefon erejéig is – keresik a másikat, számontartjuk egymást. Amikor pedig összefutunk valahol, mindig van téma, felidézzük a régi emlékeket, érdeklődünk arról, hogy az utolsó találkozás óta mi történt a másikkal. Az ilyen emberi kapcsolatok ösztönzést adnak a napi feladatok teljesítéséhez is.

– Mit jelent önnek, hogy immár országosan is elismerték – szakmai munkája mellett – a Jászságért vállalt civil tevékenységét?

– Az elismerés nem jelent mást, mint újabb ösztönzést arra, hogy még többet tegyek, még jobbat hozzam. Egyúttal felelősséget, kötelezettséget ad a további feladatokhoz. Ezt éreztem, amikor átvettem a díjat, vagy korábban, 2007-ben, amikor érvettem a Jászsági díszpolgára címet. Egy szép szám, hogy számomra, hogy számtanok rám.

– Mi az, ami leginkább segíti a kreatív munkáit?

– Rendkívül fontosnak tartom azokat az emberi kapcsolatokat, azokat a személyes találkozásokat, amelyek az új feladatok, az új tevékenységi körök révén alakulnak ki. Ugyanakkor van olyan egyéni hozzáállásom, akkor is még az első munkahelyemen dolgoztam együtt, de a mai napig tartom velük a kapcsolatot. Lehet, hogy az élet másnövű sodor bennünket, de a munkavállalás

– Hogyan kapcsolódik ehhez a Jászság?

– Budapesten születtem, Törökbálinton jártam iskolába, egy kamaszos pedánsszabálykövető tanárom volt Tömör Károly személyében, akinek nagyon sokat köszönhetek, mégis Jászságon értem azzá, aki vagyok. A község mesélt fel, majd határozó volt számomra a nagyszülőkről nyaranta eltöltött idő. A falukutatás során szerepelni lett ehhez valami, ami később nagyon fontossá vált életemben. Összegyűjtöttem az idős emberek szavón, hallgattam meséiket, a megelevenedő monológokat, ugyanúgy rengtem az utánozhatatlan kuriózumaikat. megismertem a sajátos érzékeit dolgokat. Ismerte élnem a hétköznapokban, részt vettem az ünnepekben. Egyszerűen belenőttem a falu közösségébe. Meggyőződésem, hogy élethosszig tartó, egyszeri és megismételhetetlen élményben részesültem. Ezért is tartom fontosnak, hogy a mai gyerekek is megismerjék a Jászságot.

– Ezek szerint döntő szerepe volt a Jászok Egyesülete létrehozásában is?

– Néhányan ifjúkorunk barátaival, akik hozzám hasonlóan így éreztek, hogy adnunk kell valamit vissza a közösségnek, amelyben felnőttünk, avagy szeretni szülőházunk. Gondolkoztunk, hogy miként szülőházunk megóvásával, megismertetésével kapcsolatban. Végül 1991 szeptemberében jutott eszünkbe a dolog, hogy egyesületté alakulhatunk. Nem tervezetten, hogy a vezetőjévé válok ennek a folyamatnak, egyszerűen így alakult.

– Hogyan valósulhatott meg a térség kezdeteinek egyik meghatározójaként egy civil szervezet?

– Az első mérföldkő előtt a folyamatban Fodor Ferenc A jászság története című könyvének kiadása volt. Jól belegondolva, egy lehetetlen dolgot terveztünk akkoriban. Nélkülünk hónap telt csak el megalakulásunk óta, és az akkor ismeretlen szerzőket kiadó, a jászságon élők, és az ország más részén

gunk sem hitték, de 1150 ember fizettek elő a kiadásra. Minden innen indult, minden későbbi kezdeményezés ebből bújt elő. Az emberek hittek bennünk, bíztattak az összegyűjtött pénzt pedig kiadványra az asztalon volt. Ez lerombolta még az egyesületünk körüli bizalmatlanságot.

A második mérföldkő a jászságért Díj megalapítása volt. Nem csak az volt fontos, hogy elismerésünk az elismerés súlyához méltó anyagi hátteret. Legalább annyire fontos volt az is, hogy a díjazottak kiválasztásával valóban olyan emberek munkáját ismerjük el, akik meghatározói a térség életében. A kitüntetett személyek köre adja a díj valódi rangját. Russai Lajos, Maczi Sándor, Gecse Árpád, Kiss József, Faragó Sándorné, a Győri Hárfaspár, Farkas Ferenc. Olyanok vehették át, akiknek tudományos tevékenysége, művészi teljesítménye, de legalább emberi példa volta, tartása a későbbiekben is iránymutató a Jászságért Díj sorára.

> Több, jelentős mérföldkő jelezte a szervezet által megtett utat.

A harmadik mérföldkő pedig Kerniss Péter: Iászsáe című fotóalbumának megjelentetése volt. A kétnyelvű kötet mellé mezin oldallt a Jászság Hívásárnaya. Máig tartó népszerűségén túlelten és párutlan, jászok és nem jászok, testvértelepülésekkel történ hatezer példányban fogyjtók.

– Hogyan értelhető meg mindaz az értek, amit immár több mint negyedszázada megfogalmazott az egyesület?

– A Jászok Egyesületében szeretnénk továbbvinni a hatalitás már megkezdett folyamatát, hogy legyen majd kinek átadni a stafétát. A legfontosabb feladat, hogy az egyes területekhez, tevékenységekhez megtaláljuk a megfelelő embereket. A közösségi munkát jószívvel, önzetlenül vállaló személyek felkutatása izelett pedig az egyesület működésében is elindítottuk a kor által megkövetelt változásokat. Elindítunk után létrehoztuk Facebook-és Instagram közösségi oldalainkat, összekapcsolva ezzel is a világban szétszóródott jászokat. Nemrég pedig elindítottuk az egyesület Youtube-csatornáját, a havi folyamatosan a jászokról, jászságról szóló műsorunk kerülnek fel. A világtalálkozó térben is értékeket, kultúrát közvetítünk, miközben tovább is szer-

www.medianezo.hu +36 20 383 1950 info@medianezo.hu